

hlúpy Ďuro. Na druhej strane, kde sa dedina končila, a začínalo sa mesto, žil kráľ aj so svojimi tromi dcérami.

ĎURO a PRINCEZNÁ JASMÍNA

Raz sa prostredná princezná vybrala do lesa na koni. Vtom sa strhla strašná búrka, padali stromy a z chodníka sa stal potok. Kôň sa splašil a ušiel. Princezná Jasmína ostala v lese sama. Keď sa búrka utišila, pokúsila sa nájsť cestu späť, ale zbytočne. Kráľ už aj prestal dúfať, že sa vráti a dal po meste vyvesiť čierne zástavy. Dupočul sa o tom aj hlúpy Ďuro, ktorý prechádzal mestom a ponúkol sa, že princeznú nájde. Dlho blúdil po lese, ale princeznú nenašiel. Znovu začalo pršať, a tak sa skryl do blízkej jaskyne. A tu – čo nevidí? V kúte ležala uzímaná a vyhladnutá princezná Jasmína. Okamžite ju vysadil na koňa a dážd'-nedážd', uháňal s ňou do

Keď kráľ videl, že Ďuro priviedol princeznú, spýtal sa ho, akú odmenu si želá. A Ďuro len, že prin-

ceznú za ženu. Tak bola svadba veľká, preveľká. Po čase ale kráľ zomrel a jeho miesto mal zaujať Ďuro. Ale ten najprv vystrojil taký pohreb, aká veľká bola aj svadba, aby si starého kráľa pekne uctil. Potom sa stal tým kráľom a narodila sa im aj princeznička. Dali jej meno Laura. Rástla do krásy i do múdrosti a všetci ju milovali.

Tamarka Ďurásková, 5.A

A EŠTE NIEKOLKO ROZPRÁVOK O ĽUDSKEJ HLÚPOSTI

Bol raz jeden Ďuro-Truľo. Bol hlúpy, ale aj chudobný. Žil so svojou matkou v rozbitej chatrči. Raz mu matka vraví: - Ďuro, choď do sveta a nájdi si tam bohatú a krásnu ženu.

ZAKLIATÁ SUDIČKA

Ale Ďuro vo svete nenašiel bohatú a krásnu manželku, lež svoju múdru a krásnu sestru.

V tej krajine žil mocný kráľ, ktorý mal dcéru tiež veľmi múdru a krásnu. Dcéra princezná sa nechcela vydať za princa, ale za obyčajného mládenca. Tak kráľ vyhlásil, že ten, kto uhádne jeho hádanky, dostane polovicu majetku a princeznú za ženu.

Hádanka znela takto:

Čo je najväčšie na svete, väčšie ako slon, tučnejšie ako vykrmené prasa?

Miška Tureková, 3. A

Keď to Ďuro počul, išiel hneď za svojou sestrou. Ona mu povedala, že je to rozum. Tak si to Ďuro napísal na papier, ale ešte stále bol hlúpy. Jeho sestra povedala: Musíme niečo vymyslieť. Keď bol Ďuro malý a mali prísť k nemu sudičky, nejakou náhodou prišli len dve. Jedna mu riekla: - Dávam ti, chlapče, dar krásy! A druhá: - Dávam ti dar lásky! No a keďže tá tretia neprišla, oslovil Ďuro hlúpym. Neprišla preto, lež neprišla faraónovmu synovi do múdrosti, a tak ju zaklial kameň. Vyslobodiť ju mohol len ten, kto vzal z faraónovej studne vodu. Tak sa vybral Ďuro aj so svojou sestrou do faraónovho paláca. Pred vrátami stáli strážne. Pýtali sa, čo chcú a dievčina odpovedala,

že je ona faraónova druhá manželka a toto je ich syn, tak ich pustili dnu. Na nádvorí stála socha skamenenej sudičky. Začali teda zo studne vyťahovať vodu, v ktorej bolo čarovné korenie. Obliali ňou sochu a tá hneď ožila. Studňa sa prepadla pod zem a sudička hneď darovala Ďurovi múdrosť a pobrali sa domov. Ďuro šiel do paláca kráľa a vylúštil hádanky.

Kráľ aj princezná sa veľmi potešili. A tak sa múdry Ďuro – už nie Truľo oženil a spolu žili šťastne, až kým nepomreli.

Aneta Mauxová

Od jesene do zimy
na plavecký chodím,
neviem, že v autobuse
občas aj postojím.
Každý týždeň v stredu
tlačím sa dopredu.
Chcem byť prvý vo vode,
nič nenechám náhode.
Plavecký mám rád,
chodím si ho užívať.

Adam Masár,

